

- begära att handlingar eller andra dokument rörande målet företes, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter

- Såvitt avser den första grunden gör sökanden gällande åsidosättande av rätten till egendom och näringsfriheten. Han hävdar vidare att de vidtagna restriktiva åtgärderna är oproportionerliga.

2. Andra grunden: Maktmissbruk

- Sökanden gör bland annat gällande att rådet har gjort en oriktig bedömning, eftersom det huvudsakligen eftersträvade andra syften än att stärka och stödja rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna i Ukraina när det beslutade om de restriktiva åtgärderna.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning

- Såvitt avser den tredje grunden gör sökanden särskilt gällande åsidosättande av rätten till opartisk behandling och av rätten till rättvis behandling samt av rätten till en noggrann undersökning av de faktiska omständigheterna.

4. Fjärde grunden: Uppenbart oriktig bedömning

Överklagande ingett den 29 april 2016 – Klassisk investment mot EUIPO (CLASSIC FINE FOODS)

(Mål T-194/16)

(2016/C 222/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Klassisk investment Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaterna J. Plate och R. Kaase)

Motpart: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärke innehållande ordelementet "CLASSIC FINE FOODS" – Internationell registrering nr 1 222 164

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 29 januari 2016 i ärende R 1970/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 29 april 2016 – Banca Tercas mot kommissionen**(Mål T-196/16)**

(2016/C 222/40)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (Teramo, Italien) (ombud: advokaterna A. Santa Maria, M. Crisostomo, E. Gambaro och F. Mazzocchi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2015) 9526 slutlig av den 23 december 2015, vilket meddelades sökanden den 22 februari 2016, angående det statliga stöd SA39451 (2015/C) (ex 2015/NN) som Italien genomfört till förmån för Tercas (Cassa di risparmio della Provincia di Teramo S.p.A),
- i andra hand, av de skäl som anges under den sjunde grunden, ogiltigförklara artiklarna 2, 3 och 4 i ovannämnda beslut, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det beslut som är föremål för denna talan är identiskt med det angripna beslutet i mål T-98/16, Italien/kommissionen.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Banca Tercas (nedan kallad sökanden eller Tercas) gör under sin första grund gällande att kommissionen har åsidosatt och gjort en felaktig rättstillämpning av artiklarna 107.1 FEUF och 296 FEUF genom att inte lämna och/eller lämna en bristfällig motivering med avseende på huruvida de nödvändiga rekvisiten "statliga medel" och "statens ansvar" är uppfyllda, eftersom kommissionen har kombinerat tolkningen av rekvisitet statliga medel med tolkningen av rekvisitet statens ansvar och eftersom den har underlåtit att göra en fristående kontroll av huruvida rekvisitet statliga medel, vilket ingår som en beståndsdel i begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, var uppfyllt.
2. Som andra grund gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt och gjort en felaktig rättstillämpning av artikel 107.1 FEUF genom att inkorrekt fastställa att Fondo di Garanzia di Tutela dei Depositi (insättningsgarantifond, nedan kallad fonden eller FITD) har använt statliga medel. Enligt sökanden gör kommissionen en uppenbart oriktig bedömning, eftersom medlen från FITD enligt de kriterier som uppställs i domstolens praxis inte kan anses vara kontrollerade av staten eller stå till den italienska statens förfogande. Den italienska lagstiftaren har helt och hållet låtit det ankomma på garantisystemen att definiera föremålet, räckvidden och de konkreta formerna för olika åtgärder i syfte att utge ersättning till insättare. Fonden kan genomföra de olika åtgärder som avses i artikel 29 i stadgan för fonden om detta förväntas leda till en lägre kostnad än den som ett ingrepp i händelse av likvidation av företaget skulle leda till, och som främst skulle skydda bankkoncernernas privata intressen och som inte kan anses utgöra ett offentligt uppdrag